

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 42

гр.Перник, 25.03.2015 г.

Административен съд – Перник , касационен състав , в закрито съдебно заседание на двадесет и пети март две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат
Георгиев

ЧЛЕНОВЕ:Емилия
Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря А. М.***, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.г.а.х.д.№126/2015 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на "****" ООД, гр. Перник против определение №15 от 23.12.2014 г., постановено по гр.д. № 2/2014 г. по описа на РС - Перник. Иска отмяна с доводи за наличието на правен интерес, защото е юридическо лице, чиито интереси са засегнати от административния акт. Обосновава процесуалната си легитимация с обстоятелството, че имотът, за който е издадена заповед № 191/14.02.2014 г. на Кмета на Община Перник попада и в недвижим имот собственост на „****“ ООД.

Ответната страна - Кметът на Община Перник, в писмен отговор изразява становище,че определението е правилно и законосъобразно. Предлага същото да бъде оставено в сила, тъй като за дружеството частен жалбоподател не е налице правен интерес от оспорването.

Административен съд - Перник, касационен състав намира частната жалба за процесуално допустим. Подадена е в срок, указан в определението на районен съд Перник.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на "****" ООД срещу заповед №191/14.02.2014 г. на Кмета на Община Перник, издадена на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ по молба вх.№11/ТР-313 от 19.01.2011 г. на наследниците на С.С.И.*** за определяне на застроени и незастроени площи за имот пл.№535, кв.55 по действащия регулационен план на с.***, общ.Перник. С обжалваното определение съдът е приел, че жалбата е недопустима поради липсата на правен интерес, защото в производството по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се определя застроената, респективно свободната площ в имоти в границите на урбанизирани територии, правото на собственост по отношение на които се възстановява по реда на чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ.

Определението е правилно.

Като е достигнал до извод за недопустимост на съдебния контрол, първоинстанционният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. Фактите по делото са обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност. Съобразени са в пълнота събраните доказателства по делото. Въз основа на правилно установената фактическа обстановка, са направени обосновани изводи относно приложението както на материалния, така и на процесуалния закон. Изводите за недопустимост на производството са

съобразени с трайната съдебна практика и ТР 5/18.10.2011 г.на ВАС, постановено по т.д.№8/2010 г.

Възстановяването на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии се извършва от Общинска служба земеделие по реда на чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а. За нуждите на това производство в междинно производство по реда на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ се определя застроената, респективно свободната площ, което се извършва от техническата служба на общината, чието решение се одобрява със заповед на кмета на общината, която заповед е административният акт подлежащ на обжалване за законосъобразност пред съда. Следователно одобряването на решение на комисията относно застроените и незастроени части от имота, не засяга правната сфера на жалбоподателя.

Възстановяване на собственост става в процедурата по чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Съгласно изричната разпоредба на чл.14, ал.4 от ППЗСПЗЗ, споровете за материални права се разглеждат по общия исков ред, а не в административното производство. Производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство на такова по възстановяване на правото на собственост по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, в което не могат да участват трети заинтересовани лица. В настоящото производство не могат да се разрешават спорове за собственост или други права върху имота, а се определя само застроената или незастроена част от него като част от производството по земеделската реституция.

Затова съдът не е компетентен да се произнася нито относно правото на възстановяване на собствеността на бившите земеделски земи на техните собственици, респективно - наследници, нито може да се произнася и да признава правата на трети лица върху него, за да могат същите да се легитимират като заинтересовани трети лица по делото.

В случая доводите на частния жалбоподател, с които същият обосновава процесуалната си легитимация и правния си интерес от обжалване се свеждат до твърдения, че имота за който е издадена заповедта на кмета по чл. 11, ал.4 от ППЗСПЗЗ имот попада в границите на УПИ II - отреден за производствена дейност в кв.55, по регулационния план на с.***, общ.Перник – негова собственост. Тези доводи несъмнено сочат на спор за материално право, който обаче не е възможно да бъде разрешен в рамките нито на административното, нито на съдебноадминистративното производство, точно както е приел и първоинстанционния съд.

В случая доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от районния съд изводи не са ангажирани нито в хода на първоинстанционното, нито са приложени към частната жалба, за да бъдат обсъдени в настоящото съдебно производство.

Предвид гореизложеното, решаващият състав приема частната жалба за неоснователна, а атакуваното определение на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно, поради което ще следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от гореизложеното, касационен състав на **Административен съд - Перник**,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 15 от 23.12.2014 г. на Районен съд-Перник, постановено по гр.дело № 2 по описа на съда за 2014 г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

**ЧЛЕНОВЕ:/п/
/п/**